

**Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 30 czerwca 2010 r. —
Victoria Sánchez przeciwko Parlamentowi i Komisji**

(Sprawa T-61/10 R)

*(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego —
Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego — Naruszenie
wymogów formalnych — Niedopuszczalność)*

(2010/C 221/76)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Sewilla, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo N. Domínguez Varela, następnie P. Suarez Plácido, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Lorenz, N. Görlitz i P. López-Carceller, pełnomocnicy) i Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Lozano Palacios i I. Martínez del Peral, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zmierzającego do zapewnienia nietykalności cielesnej skarżącej, jej praw podstawowych i praw podstawowych obywateli Europy, które mogłyby zostać naruszone.

Sentencja

- 1) *Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje odrzucony.*
- 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 7 października 2009 r. w sprawie
F-29/08 Y przeciwko Komisji, wniesione w dniu 21 maja
2010 r. przez Y**

(Sprawa T-493/09 P)

(2010/C 221/77)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Y (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat J. Van Rossum)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 7 października 2009 r. w sprawie F-29/08 Y przeciwko Komisji oddalającego skargę wnoszącego odwołanie;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 24 maja 2007 r. o rozwiązaniu stosunku pracy z wnoszącym odwołanie;
- zasądzenie od Komisji na jego rzecz wynagrodzenia, jakie pobierałby, gdyby nie rozwiązano z nim przedwcześnie umowy o pracę, wraz ze wszystkimi dodatkami, o jakie mógł się ubiegać;
- zasądzenie od Komisji na jego rzecz zadośćuczynienia w wysokości 500 000 EUR tytułem doznanej krzywdy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu wnoszący je żąda uchylenia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) wydanego w dniu 7 października 2009 r. w sprawie F-29/08 Y przeciwko Komisji oddalającego skargę, na której podstawie wnoszący odwołanie żądał stwierdzenia nieważności decyzji Komisji o rozwiązaniu z nim stosunku pracy oraz odszkodowania.

W uzasadnieniu odwołania wnoszący je podnosi, że SSP naruszył prawo:

- stwierdzając, że Komisja nie miała obowiązku konsultowania się z komitetem ds. ocen, podczas gdy decyzja Komisji z dnia 7 kwietnia 2004 r. uchwalająca ogólne przepisy wykonawcze w zakresie procedur regulujących zatrudnienie i pracę pracowników kontraktowych nakładała taki obowiązek;
- stwierdzając, że rozwiązanie stosunku pracy z wnoszącym odwołanie było skuteczne, podczas gdy nie mógł on podnieść swoich uwag w przedmiocie opinii komitetu ds. ocen, która nie została mu przekazana;

- orzekając, że nieprzekazanie wnoszącemu odwołanie opinii komitetu ds. ocen nie naruszało prawa do obrony;
- stwierdzając, że decyzja o rozwiązaniu stosunku pracy nie opierała się na opinii komitetu ds. ocen, chociaż opinia ta została wyraźnie wymieniona w motywach decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy;
- uznając, że instytucja oparła się wyłącznie na zarzutach i faktach wymienionych w sprawozdaniu z okresu próbnego wnoszącego odwołanie, podczas gdy z brzmienia tej decyzji wynika, że oparta została na aspektach związanych z twierdzeniami o biernej korupcji;
- uznając, że decyzja o rozwiązaniu stosunku pracy była prawidłowo uzasadniona, podczas gdy opierała się na zarzutach i faktach mających miejsce przed rozpoczęciem służby przez wnoszącego odwołanie w charakterze pracownika kontraktowego i
- stwierdzając, że decyzja o rozwiązaniu stosunku pracy nie stanowiła kary dyscyplinarnej, podczas gdy uchybienia zarzucane wnoszącemu odwołanie spowodowały wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, które dotyczy tych samych faktów i zachowań, co przywołane dla uzasadnienia decyzji o rozwiązaniu stosunku pracy.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2010 r. — Danzeisen przeciwko Komisji

(Sprawa T-242/10)

(2010/C 221/78)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Danzeisen (Eichstetten, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Schmidt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 271/2010 w zakresie, w jakim zmienia ono rozporządzenie (WE) nr 889/2008 w ten sposób, że w pkt 9 części A załącznika XI w odniesieniu do unijnego logo produkcji ekologicznej, o którym mowa w art. 57, w sposób prawnie

wiązący wprowadza się wymóg, by było ono stosowane „zgodnie z zasadami określonymi przy jego rejestracji [...] w Urzędzie Własności Intelektualnej Beneluxu”, w szczególności w zakresie w jakim te ustalenia (regulaminu znaku zbiorowego) stanowią:

- w art. 2 akapit czwarty, że nikt — również skarżący — nie może używać unijnego logo produkcji ekologicznej „without empowerment from the Bodies designed or recognised in accordance with the Community Regulations”, tzn. bez upoważnienia do stosowania unijnego logo produkcji ekologicznej przez organy lub jednostki kontrolne, które zostały utworzone na podstawie przepisów unijnych lub zgodnie z nimi uznane;
- w art. 4 o wyłączeniu odpowiedzialności, zgodnie z którym Unia Europejska nie ponosi odpowiedzialności za możliwość używania unijnego logo produkcji ekologicznej w Unii Europejskiej, z wyjątkiem własnego bytu prawnego Unii Europejskiej i jej uprawnienia do unijnego logo produkcji ekologicznej „except to the extent of its corporate existence and of its underlying entitlement to the Organic Farming Mark”, czyli ograniczenie odpowiedzialności Unii Europejskiej jedynie do prawnej egzystencji Unii Europejskiej i do uprawnienia Unii Europejskiej do dokonanej rejestracji znaku;

- w art. 7 akapit drugi zdanie drugie o wymogu, że przepisy regulaminu znaku zbiorowego dotyczące używania i administrowania unijnego logo produkcji ekologicznej mogą być współistnieć z przepisami Unii Europejskiej i ustaw krajowych, ale że w przypadku konfliktu dotyczącego używania unijnego logo produkcji ekologicznej regulamin ma pierwszeństwo i należy go stosować, a więc „in case of conflict concerning the use of the Organic Farming Mark” „provisions of the present Regulations on use and management” znajdują zastosowanie, a nie inne normy, w szczególności zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 271/2010;

- w art. 9 pkt 3, że unijne logo produkcji ekologicznej nie może być używane w sposób, który byłby lekceważący lub krytyczny w odniesieniu do Unii Europejskiej lub regulaminu znaku zbiorowego ustalonego w Urzędzie Własności Intelektualnej Beneluxu;

- w art. 12 akapit pierwszy, że Unia Europejska zastrzega sobie prawo bezpośredniej kontroli produktów i materiałów reklamowych noszących unijny znak produkcji ekologicznej i okresowego żądania próbek;